

Art. 26.

De kontraherende Lande har til enhver Tid Ret til at tiltræde denne Konvention for deres Koloniers eller fremmede Besiddelsers Vedkommende.

De kan i dette Øjemed enten afgive en almindelig Tiltrædelseserklæring, som omfatter alle deres Kolonier eller Besiddelser, eller udtrykkelig nævne dem, som er omfattede af Erklæringen, eller indskrænke sig til at angive dem, som er undtagne derfra.

Denne Erklæring skal skriftlig meddeles den svejtsiske Forbundsregering og af denne atter samtlige de andre Regeringer.

Art. 27.

Denne Konvention træder i Forholdet mellem de kontraherende Stater i Stedet for Bernerkonventionen af 9. September 1886, herunder indbefattet Tillægsartiklen og Slutningsprotokollen af samme Dato saavel som Tillægsakten og Fortolkningsdeklarationen af 4. Maj 1896. De nævnte Konventioner og Akter forbliver i Kraft i Forholdet mellem de Stater, som ikke maatte ratificere nærværende Konventioner.

De Stater, der har underskrevet denne Konvention, kan ved Ratifikationernes Udveksling erklære, at de paa et eller andet Punkt ønsker endnu at være bundne ved Bestemmelserne i de af dem tidligere underskrevne Konventioner.

Art. 28.

Nærværende Konvention skal ratificeres, og Ratifikationerne skal udveksles i Berlin senest den 1. Juli 1910.

Ved Udvekslingen af Ratifikationerne afgiver hver af de kontraherende Parter et enkelt Dokument, som sammen med de øvrige Landes skal nedlægges i det svejtsiske Forbunds Regeringsarkiv. Hver Part modtager til Gengæld et Eksemplar af Protokollen angaaende Ratifikationernes Udveksling, undertegnet af de Befuldmægtigede, som har taget Del deri.

Art. 29.

Nærværende Konvention træder i Kraft tre Maaneder efter Udvekslingen af Ratifikationerne og staar ved Magt i ubestemt Tid, indtil Udløbet af et Aar fra den Dag, da Opsigelse maatte have fundet Sted.

Denne Opsigelse skal ske til den svejtsiske Forbundsregering. Opsigelsen har kun Betydning for det Land, som har foretaget den, medens Konventionen staar ved Magt for Unionens øvrige Lande.

Art. 30.

De Stater, som i deres Lovgivning maatte optage Bestemmelsen i denne Konventions Art. 7, 1ste Stykke, om Varigheden af Beskyttelsen i 50 Aar, skal underrette den svejtsiske Forbundsregering herom ved en skriftlig Meddelelse, som af Regeringen straks meddeles samtlige de andre Unionslande.

Paa samme Maade forholdes med Hensyn til de Stater, som maatte give Afkald paa de af dem i Medfør af Art. 25, 26 og 27 tagne Forbehold.

Til Bekræftelse heraf har de respektive Befuldmægtigede underskrevet nærværende Konvention og vedføjet deres Segl.

Udfærdiget i Berlin den 13. November nitten hundrede otte i et enkelt Eksemplar, som vil blive henlagt i det svejtsiske Forbunds Regeringsarkiv, og hvoraf bekræftede Genparter ad diplomatisk Vej vil blive tilstillede de kontraherende Lande.